

(Псалтир, 21:1 – 22:1)

Друзі, перед тим, як ми продовжимо вивчати псалми Давида, ми коротко помолимося. поблагослови нас на вивчення Твого Слова. Дай нам здатність не тільки розуміти Твоє Слово, але й виконувати його у нашому житті у славу Твою і для нашого духовного збудування. Амінь.

Сьогодні ми розглядатимемо 21-й Псалом.

ПСАЛОМ 21

Це – ще один Псалом, який я вважаю месіанським, хоч він і не входить до списку месіанських Псалмів, що я його дав у вступі, і хоч він і не процитований у Новому Завіті як Псалом, що стосується Христа. Однак, я гадаю, важко читати цей Псалом і не дійти висновку, що в ньому говориться про Нього. Власне кажучи, Ізраїль з самого початку вважав, що у цьому Псалмі говориться про Месію. Таргум – халдейський парафраз Старого Завіту, а також Талмуд вчать, що цар, тут згаданий – це Месія. Великий дослідник Талмуду, рабин Соломон Ісаак, відомий як Раші, що народився у 1040 році н.е., наводив цю інтерпретацію, але казав, що її слід замовчувати, бо християни використовують цей Псалом як свідчення того, що Ісус із Назарету є Месія. Я гадаю, це є дуже добре свідчення того, що цей Псалом дійсно розповідає про Господа нашого Ісуса Христа.

Цікаво зауважити, що цей Псалом використовується літургійними церквами, що святкують певні дні, такі як Вознесіння Господнє. Вони співають цей Псалом у пам'ять про Вознесіння, тобто, повернення Господа Ісуса Христа у славу і Його присутність як нашого великого Первосвященника.

Цей Псалом дає нам змогу подумати про вознесіння Христове. Ми побачимо Його як Царя небесного, і побачимо те, який осуд впаде на тих, хто зрікся Його.

Це – ще один псалом Давида, за свідченням богонатхненного тексту, і в ньому говориться про день, коли Христос прийде на землю як Цар, щоб правити землею. Безумовно, цей Псалом використовувався під час поклоніння в храмі. Доктор Дж.Дж. Стюарт Пероун зробив такий коментар: "Кожний юдейський монарх був тільки слабкою копією істинного Царя Ізраїлю, і всі надії та сподівання благочестивих сердець були направлені не на правлячого тоді монарха, хто б то не був – Давид чи хтось з його синів – вони чекали Того, Хто був не тільки сином Давида, а й його Господом." Це – чудові слова. Зверніть увагу на те, як починається цей Псалом:

"Господи, силою Твоею веселиться цар і як дуже звеселився він спасінням Твоїм."

/Пс.21:1/

Хоч Давид говорить тут про свій особистий досвід, ці слова можна інтерпретувати і як такі, що стосуються нашого Господа.

"Силою Твоєю веселиться цар". В Євр.12:2 сказано про Господа: "Який замість радості, яка Йому належала, витерпів хрест, нехтуючи осоромленням і Він вознісся на небеса, і сів по правиці престолу Божого". Цей вірш говорить про радість Божу, викликану тим, що Він дав нам спасіння. Він радіє силі і могутності, які були дані Йому. Сьогодні Він дає спасіння усім тим, хто приходить до Нього. /Євр.7:25/ Це - чудовий Псалом. Наступний вірш:

"Ти задовольнив бажання серця його і не відмовив у проханні його".

/Пс.21:2/

Коли Господь звертався до Отця Свого у первосвященицькій молитві, Він сказав: "Отче, прийшла година: прослав Сина Твого, щоб і Син прославив Тебе". /Ів.17:1/ Бог відповів на цю молитву, як Він відповідав на всі інші молитви Ісуса. Це - молитва вознесіння. Христос - по праву руку Бога.

"Ти задовольнив бажання серця його". Перебуваючи На землі, Господь міг сказати: "Отче, котрих Ти дав Мені, бажаю, щоб там, де Я, і вони були зі Мною, щоб бачили славу Мою, яку Ти дав мені, бо Ти полюбив Мене ще до створення світу". /Ів.17:24/ Ця молитва здійсниться у майбутньому, коли ми будемо із Ним. Він прийшов на землю, щоб це стало можливим. Отець не відхилив прохання, яке було на устах Його Сина. В кінці знову стоїть слово "села" - ми повинні зупинитися і подумати. Читаємо далі:

"Він просив довгого життя у Тебе, і Ти дав йому довголіття на віки вічні. Слава його велика при Твоїй допомозі, хвалою і величністю Ти оздобив його. Бо благословення вічне Ти дав йому, Ти звеселив його радістю Своєї присутності".

/Пс.21:4-6/

Зверніть увагу на переклад цих віршів доктором Гебелейном: "Він просив у Тебе життя, і Ти дав йому його: довготу днів на віки вічні. Його слава велика у Твоєму спасінні; почесні і велич дав Ти йому. Бо Ти зробив його благословенним навіки: Ти веселиш його радістю Твоєї присутності".

Господь наш Ісус Христос прийшов, щоб віддати Своє життя у жертву за багатьох. На землі ми бачимо Його приниженого, чуємо, як Він знову й знову звертається до Отця з молитвами. Його молитва в Гетсиманському саду - то справжня агонія. Пс.102 говорить про Господа: "Він виснажив у дорозі силу мою, скоротив дні мої. Я кажу: "Боже мій, не забирай мене з

половини днів моїх! Твої роки - на віки вічні". Він просив життя. Проте Він помер у розквіті сил. Йому було на той час 33 роки. Він молився: "Отче, якби Ти благоволив пронести чашу цю мимо Мене! Проте не Моя воля, а Твоя нехай буде!" /Лук.22:42/ В Євр.5:7 сказано: "Він у дні тілесного життя з великим голосінням і слізьми приніс молитви і благання Тому, Хто міг спасти Його від смерті; і Він був почутий за Своє благоговіння". Як Він був почутий? Він ПОМЕР! Але Бог воскресив Його з мертвих. Тепер Він живе у Своему прославленому людському тілі на віки вічні. "Його слава велика у Твоєму спасінні". О, яка слава належить Йому за те, що Він спас мене і вас! Читаємо далі:

"Бо цар надіється на Господа і, завдяки ласки Всевишнього, він не похитнеться. Рука Твоя знайде всіх ворогів Твоїх; правиця Твоя досягне тих, що ненавидять Тебе. На час гніву Свого Ти вчиниш із них піч вогненну; Господь у гніві Своїм їх понищить, і вогонь пожере їх".

/Пс.21:7-9/

Послухайте інший переклад: "Твоя рука знайде всіх Твоїх ворогів: Твоя права рука знайде тих, що ненавидять Тебе. Ти зробиш їх подібними до розжареної печі в час Твого приходу". Він - не тільки Бог спасіння, але з-за Його смерті на хресті за грішників, Він також є Богом суду. Ті, що зреклися Його, є Його ворогами. Ви не вірите в пекло? Біблія говорить про нього. Якщо ви не вірите в пекло, значить, ви повстаєте проти Біблії.

Одного разу до мене підійшов якийсь чоловік і сказав: "Я не вірю в пекло". Я відповів: "Ви знаєте, що суперечите Біблії?" Він сказав: "Мені все одно. Я не вірю в пекло." Я ж сказав йому: "Одного дня ви таки повірите. Настане день, коли ви визнаєте, що Біблія говорить правильно".

Пекло - не дуже приємна тема для розмови. Але хто сказав, що пекло - це щось приємне? Бога не радують ті, що зреклися Його. Осуд Його впаде на них. Бог дав нам чудовий дар - спасіння. Він ХОЧЕ спасти нас. Якщо ви не бажаєте прийти до Нього шляхом, який пропонує Він, чи якщо ви не хочете мати Його спасіння, тоді для вас немає нічого, крім суду Божого.

"Ти зробиш їх подібними до розжареної печі в час Твого приходу" - Єгова поглине їх гнівом Своїм, і вогонь знищить їх. Цей вірш ясний. Вогонь є вогонь, а суд є суд. Читаємо:

"Плід їхній Ти з землі знищиш, і рід їхній серед дітей людських. Бо вони задумали зло проти Тебе, Господи, лукаву раду радили, якої здійснити не зможуть. Бо Ти обернеш їх плечима до нас, звернеш тятиву лука Свого проти них. Піднесися ж, Господи, в силі Своїй! А ми будемо співати і славити могутність Твою!"

/Пс.21:10-13/

В цьому чудовому Псалмі говориться про хрест і муки Христа. Він витерпів це задля радості, яка чекала на Нього. Бог відповів на Його молитву. Тепер Цар перебуває на небесах. Ми бачимо Його, увінчаного славою й почестями. Він там, у радості невимовній, чекає Свого другого славного приходу.

Я б хотів намалювати перед вами ще одну картину – Господа нашого Ісуса Христа сьогодні. Коли Він уперше прийшов на землю, Він був людиною смутку, що пізнала горе. Хтось сказав мені: "На усіх картинах Христос зображений сумним, серйозним". Мене не цікавлять картини, на яких зображений Христос – я знаю, що сьогодні Він – не такий. Він сидить по правицю Богу, і Його серце сповнене радощів. Він хоче передати цю радість нам із вами. О, якби ми могли хоч на хвилину побачити Його, яким Він є сьогодні! Коли Господь був на землі, Його вороги змовлялися проти Нього, але Він вірив у Єгови. У видінні Івана, розділ 12, дракон – символ сатани – пожирає немовля чоловічої статі – символ Христа. /Жінка – це символ Ізраїлю/. Перш, ніж дракон поглинув немовля, Воно було піднесене до Бога і до престолу Божого. Там Він перебуває і зараз.

В цьому Псалмі ми бачимо також і суд, про який багато говориться в Книзі Об'явлення. Це – страшна картина. Апостол Павло говорить про неї також у 2 Сол.1:7,8: "А вам, скривдженим, – відпочинок з нами, коли Господь Ісус з'явиться з неба з ангелами сили Його, у вогні полум'яному, щоб відплатити тим, що не знають Бога і не слухають Євангелія Господа нашого Ісуса". Тут говориться про те, як наш Господь прийде вдруге, щоб судити Своїх ворогів. 2 Сол.1:9,10 далі говорить: "Вони приймуть кару вічної загибелі від лиця Господнього та від слави могутності Його, коли Він прийде прославитися в святих Своїх і з'явиться того дня дивним у всіх, які увірували, бо ви повірили свідченню нашому".

Це – славний Псалом про вознесіння Господнє. Яке ваше ставлення до Христа сьогодні? Якщо Він – не ваш Спаситель, якщо ви не довірилися Тому, Хто прийшов, щоб померти за вас – тоді одного дня ви постанете перед судом. Але сьогодні Христос радіє, сидячи по правиці Божій, тому що Він дав вам і мені спасіння. Цей чудовий Псалом про вознесіння говорить нам про славу благодать Богу в Христі Ісусі.

ПСАЛОМ 22

Є кілька місць у Святому Письмі, яких мені просто страшно торкатись. Одним з таких місць є Псалом 22. Наближаючись до Псалму 22, ми ступаємо на святую землю, і мені хочеться зняти свої духовні черевики. Цей Псалом називають псалмом хреста.

Його називають так тому, що він описує розп'яття Христове більш точно і детально, ніж будь-яка інша частина Писання. Звичайно, він відповідає 22-му розділу Книги Буття і 53-му розділу Книги Ісаї.

Є багато месіанських Псалмів, які зображають Христа. Наприклад, 1-й Псалом - це портрет характеру Христа, того, Ким Він є, Його життя, Його звичок. Але Псалом 22 - це рентген, який проникає в Його думки, в Його внутрішнє життя. В цьому Псалмі ми бачимо Його муки й пристрасті. Його душа відкривається перед нами. Євангелія засвідчують нам історичний факт Його смерті та деяких подій, що передували розп'яттю, але тільки Псалом 22 відкриває нам Його думки. Багато вчених вважають, що Христос, будучи розп'ятим на хресті, процитував увесь 22 Псалом. Я припускаю, що так могло бути, тому що сім останніх слів Христа, що їх нам дають Євангелія, або є у цьому Псалмі, або відповідають йому за своїм психологічним настроєм.

Багато церков мають звичай напередодні Пасхи проводити служіння, під час якого сім священиків виступають з проповідями про сім останніх слів Христа. Протягом 15 років мені доводилося чути десь близько 100 чоловік, що розповідали про ці сім слів. Це завжди духовне свято - чути про те, як кожен проповідник по-своєму пояснює ці слова; я завжди чую якісь нові, корисні для мене думки. Однак, ми спробуємо охопити усі сім слів у одному розділі. Замість того, щоб стояти за хрестом і слухати Його, ми будемо висіти на хресті разом з Ним. Ми подивимося на розп'яття Христове з нової точки зору - з самого хреста. Разом із Ним ми подивимося на тих, хто стоїть біля хреста, а також побачимо, що відбувалося в той час в серці і розумі нашого Господа. Ми побачимо, що відбувалося в Його душі в той час, як Він ставав жертвою за гріхи світу. Підвішений між небом і землею, Він став ніби драбиною, спущеною з небес на землю, щоб дати людям шлях до Бога.

Ми з вами теж були на тому хресті, коли Він став гріхом за нас - Він, що не знав ніякого гріха; щоб через Нього ми набули праведності Божої. Ми були на хресті з Ісусом, коли Він помер - це так само вірно, як і те, що ми зараз перебуваємо у Ньому. Петро так сказав про це: "Він Сам возніс гріхи наші тілом Своім на дерево, щоб ми, вмерши для гріха, жили для праведності; ранами Його ви зцілилися". /1 Пет.2:24/ Зцілилися від гріха!

Псалом 22 починається жалібним криком відчаю самотньої, нещасної, покинутої людини:

"Боже мій, Боже мій! Навіщо Ти покинув мене? Далекі слова зойку мого від спасіння мого".

/Пс.22:1/

Дехто з дослідників намагався прикрасити сувору реальність, підсолодити гірку правду – що Він був покинутий Богом. Якимось мені довелося читати статтю одного місцевого священика, який вважає, що Ісус не був покинутий. Він перекладає ці слова як: "Боже мій, Боже мій, для цього я був призначений". Він посилається на Пешітту, чи сирійську версію перекладу. Однак, Пешітта – не дуже надійний манускрипт. Жоден відомий перекладач не користувався нею, бо це – не дуже точний переклад. Вочевидь, він був зроблений кимось, хто з самого початку став на шлях ересі. Цей манускрипт цінний тим, що у багатьох місцях він проливає світло на палестинські звичаї тих часів. Я сам кілька разів використовував його саме з такою метою, але сам переклад я вважаю в цілому неприйнятним. І єврейська, і грецька версії перекладу ясно говорять нам, що Бог покинув Ісуса.

Тут ми маємо – я хочу з самого початку підкреслити це – свідчення про Його людські страждання. Ми бачимо Його, розп'ятого, як людина, Агнца Божого, що бере на Себе гріх світу. Світло на цей факт проливає Послання до євреїв: "Але ми бачимо Ісуса, Який за те, що перетерпів смерть, увінчаний славою і честю, Який ненадовго був принижений перед ангелами, щоб за благодаттю Божою вкусити смерть за кожного." /Евр.2:14/ Ось на кого ми дивимося – на Того, Хто полишив небесну славу і став людиною. Він став людиною, щоб явити нам Бога – це так, але більш за все – для того, щоб викупити людину. "А як діти причетні тіла і крові, то й Він також прийняв те ж саме, щоб смертю позбавити сили того, хто має владу смерті, тобто, диявола". /Євр.2:14/

Господь переміг диявола і смерть. Христос Ісус помер за наші гріхи на Голгофському хресті. І тепер кожен, хто вірою приймає Ісуса Христа в своє серце і в своє життя, має життя вічне. Чи ти зробив цей вибір у своєму житті, дорогий друже? Чи Господь є твоїм Спасителем? Якщо так – дякую Господеві. Якщо ні – поспіши до Нього, поки Він кличе тебе.

Ми прощаємося з вами. Ми продовжимо вивчення цієї Книги в наших наступних радіопередачах. До нових зустрічей в ефірі. Нехай Господь рясно благословить вас.